

Sygn. akt I ACz 656/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym :

Przewodniczący:	SSA Marek Klimczak

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **M. Z. (1)**

przeciwko **M. Z. (2)**

o zachówek

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 17 czerwca 2014r. sygn. akt I C 654/14

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Rzeszowie oddalił wniosek powódki M. Z. (1) o ustanowienie pełnomocnika z urzędu wskazując w uzasadnieniu, że powódka prawidłowo formułuje swoje żądania, wskazuje odpowiednie wnioski, stosownie je uzasadnia. Z treści pozwu nie wynika także, by powódka była nieporadna lub miała trudności z samodzielnym podejmowaniem czynności procesowych. Jak argumentował dalej Sąd Okręgowy, jest wręcz przeciwnie, powódka w uzasadnieniu pozwu przytacza przepisy prawa, co wskazuje, że ma wystarczającą świadomość prawną do prowadzenia sprawy samodzielnie.

Z powyższym nie zgodziła się powódka wnosząc zażalenie, w którym podniosła zarzut naruszenia przepisów postępowania, a to art. 117 § 5 i 2 k.p.c. Twierdziła, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie, a ponadto biorąc pod uwagę stan zdrowia (postępująca borelioza, której objawem są między innymi trudności z koncentracją) nie jest w stanie sama popierać swojego powództwa, tym bardziej, iż przy sporządzaniu przedmiotowego pozwu korzystała z bezpłatnej pomocy prawnej (podobnie jak przy sporządzaniu zażalenia).

W rezultacie wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powódki nie posiada usprawiedliwionych podstaw.

Brak środków finansowych stanowi jedynie wstępną przesłankę dla ustanowienia adwokata lub radcy prawnego z urzędu (por. art. 117 § 1 k.p.c.). Ustawową przesłanką ustanowienia dla strony adwokata lub radcy prawnego jest w

każdym wypadku potrzeba udziału w sprawie pełnomocnika (art. 117 § 5 k.p.c.). Oceny, czy taka potrzeba zachodzi w konkretnej sprawie, Sąd dokonuje biorąc pod uwagę zarówno przymioty osobiste strony, a szczególnie jej umiejętności w zakresie formułowania żądań i przedstawiania okoliczności faktycznych sprawy, jak i charakter samej sprawy, a w szczególności stopień jej skomplikowania pod względem faktycznym i prawnym.

Podzielić należy zapatrywanie Sądu I instancji, że w okolicznościach rozpoznawanej sprawy wymieniona przesłanka nie występuje.

Zgodnie ze stanem sprawy Sąd ten przyjmuje, że powódka poprawnie dokonuje czynności procesowych, jak też w sposób czytelny przedstawia swoje racje. Nawet, jeśli czyni to z pomocą osoby trzeciej (korzysta, jak twierdzi, z bezpłatnej pomocy prawnej), świadczy to tylko o posiadaniu przez nią takich przymiotów osobistych, które pozwalają zakładać, że nie istnieje potrzeba – w takim ujęciu jak zakłada to przepis art. 117 § 5 k.p.c. – ustanawiania dla niej profesjonalnego pełnomocnika. Zły stan psychiczny, zwłaszcza taki, który stanowi realną przeszkodę w podejmowaniu właściwych decyzji w toku procesu, może stanowić podstawę wniosku o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika. Rzecz jednak w tym, że rozpoznawanej sprawie powódka nie uprawdopodobnia, że ów stan jest w jej przypadku na tyle zły, że stanowi realną przeszkodę w samodzielnym dokonywaniu czynności procesowych. Nie można, zatem uznać, że powódka jest nieporadna i wymaga w tym aspekcie pomocy fachowego pełnomocnika. Dodać wypada, iż powódka może liczyć na niezbędną pomoc ze strony sądu, który z mocy art. 5 k.p.c. w razie uzasadnionej potrzeby udziela stronom występującym w sprawie bez adwokata lub radcy prawnego niezbędnych pouczeń, co do czynności procesowych. Sąd czuwa też nad tym, aby strony w sposób swobodny mogły przedstawiać swoje racje ustnie (por. art. 210 § 1 k.p.c.).

Sprawa niniejsza nie jest też szczególnie skomplikowana pod względem faktycznym lub prawnym. Ze sprawami takimi mamy do czynienia wówczas, gdy zachodzi konieczność prowadzenia wielowątkowego postępowania dowodowego, bądź rozważania skomplikowanych zagadnień prawnych dotyczących wykładni, bądź zastosowania prawa materialnego, a takie przesłanki w rozpoznawanej sprawie nie występują.

Z tych względów zażalenie powódki podlegało oddaleniu, jako bezzasadne (art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.).